

København d. 30.07.2021

WWF Verdensnaturfondens bemærkninger til ”Høring over bekendtgørelse om lystfiskeri af almindelig tun i 2021” (sagsnr. 2021-4672)

WWF Verdensnaturfonden takker for muligheden for at kommentere på bekendtgørelsesudkastet om lystfiskeri af almindelig tun (også kaldet blåfinnet tun) i 2021.

Atlantisk blåfinnet tun har været overfisket gennem mange år, men efter indførelse af TACs, sæsonbetingede lukninger og fiskeriredskabsrestriktioner er bestanden nu heldigvis i bedring. Men der er stadig store usikkerheder om de anvendte bestandsvurderingsmodeller og de fastlagte referencepunkter, og begge bestande af blåfinnet tun - den Vestatlantiske bestand med gydeområde i den Mexicanske Golf, og den Østatlantiske og Middelhavet bestand med gydeområde i Middelhavet - er begge fortsat vurderet som truet af den *International Union for Conservation of Nature* (IUCN).¹ WWF vil derfor gerne understrege, at WWF ikke støtter op om et fremtidigt erhvervs- eller lystfiskeri på blåfinnet tun i Danmark, så længe man ikke har tilstrækkeligt viden om bestanden og robuste bestandsvurderingsmodeller for den Atlantiske blåfinnet tun, da man ellers ikke kan sikre et bæredygtigt fiskeri.

Usikkerhed om tunens bestandstilknytning

Fangst af ’danske tun’ vil blive registreret under den spanske kvote for den østlige bestand, som er sat på et bæredygtigt niveau og forvaltning følger strengt den videnskabelige SCRS-rådgivning. Men man kan faktisk på nuværende tidspunkt ikke udelukke at den ’danske tun’ kommer fra den vestlige bestand.

Mærkningsforsøg samt genetiske og mikrokemiske undersøgelser viser nemlig at der formentlig foregår en blanding mellem de to bestande.² Så der er en reel mulighed for at tunen kommer fra den vestlige bestand, hvor der er endnu mere usikkerhed på gydebiomasse og rekrutteringspotentiale og hvor man ikke har estimeret biomasse-referencepunkter.

Mangel på viden om populationsstrukturen af den østlig bestand

Man ved på nuværende tidspunkt ikke om der eksisterer subpopulationer i den østlige bestand. Resultater fra det danske mærkningsprojekt tyder på at det er de samme dyr som vender tilbage til de danske farvande. Hvis tunen hører til en bestemt adfærdsmæssig underpopulation, kan den være sårbare over for fiskeri selvom det er en relativ lille mængde af den spanske kvote, da fangstmængden relativiseres til subpopulationen og ikke til hele bestanden³.

Flere oplysninger er ønsket

Præcisering af årsagerne og begrundelse af nødvendigheden for ilandbringning af tun mangler

WWF savner en forklaring i bekendtgørelsen på, hvorfor det er nødvendigt at lande tunene. I §5 stk 3 bliver der henvist til at den ilandbragte tun står til rådighed for DTU Aqua med henblik på udtagning af prøver.

WWF efterlyser en præcisering af, hvilke prøver der som minimum skal tages (fx ”maveprøver, otoliter og

¹ Collette et al. 2015. *Thunnus thynnus*. *The IUCN Red List of Threatened Species* 2015:e.T21860A76599358
<https://www.iucnredlist.org/species/21860/9330380>

² https://www.iccat.int/Documents/SCRS/ExecSum/BFT_ENG.pdf

³ Aarestrup et al. Return of the king: First tagging data on large Atlantic bluefin tuna behaviour in newly 1 retaken areas reveals repeated behaviour and skipped spawning (submitted)

andre organprøver til undersøgelser af maveindhold, aldersbestemmelse og andet”) samt hvilken viden, man forventer at opnå gennem disse undersøgelser. Det er relevant at kende til disse planer, at kan udelukke at kvoten er hentet til Danmark med formål at imødekomme et velkendt, langvarigt ønske blandt et lille antal fiskeriinteressenter til at etablere et sportsfiskeri på blåfinnet tun i Danmark.

Præcisering af ”kvotebytte”

Ligeledes havde WWF gerne set, at man i bekendtgørelsen eller i høringsbrevet havde oplyst, at de 5 t blåfinnet tun er byttet med 35 t makrel vest for de britiske øer.

Tilstrækkeligt data til kontrol

Registreringskravene og kontrolforanstaltningerne finder WWF tilstrækkelige til at sikre, at der sker ikke en overskridelse af kvoten. WWF savner dog i bekendtgørelsen indberetning af et estimat for dødelighed i forbindelse med ’tag og release’ i den 5 t blåfinnet tunkvote. Det vedrører på den ene side det antal af tun som er med i mærkningsprojekt og på den anden side de tun i det efterfølgende lystfiskeri, når mindstereferencestørrelse (§4 stk. 3) ikke er opfyldt eller når tunen er mærket i forbindelse med DTU Aquas mærkningsprojekt og skal udsættes igen (§4 stk. 9). Lystfiskere henviser ofte selv til en 5% dødelighed som følge af håndteringen⁴. Afhængig af fiskens størrelse, kamptiden og hvor mange nybegyndere, der er involveret i fiskeriet, kan dødeligheden dog afvige fra dette tal.

Øget viden hjælper bæredygtigt forvaltning

WWF ser positivt på, at man med hjælp af maveprøver også opnår viden om tunens byttedyr når de opholder sig i danske farvande, da denne nye viden således også kan indgå i bestandsvurderingen for makrel- og sildebestandene.

Fremtidlige engagement i ICCAT

WWF ser positivt på muligheden for et fremtidigt engagement af de nordeuropæiske lande (Danmark, Sverige og Storbritannien) i ICCAT-forhandlinger, da flere fortalere for en mere bæredygtig forvaltning og mere robust og transparent kontrol i fiskeriet er ønskværdigt og nødvendigt for en fortsat genoprettelse og bevarelse af blåfinnet tun.

På vegne af WWF Verdensnaturfonden,

Henrike Semmler Le og Thomas Kirk Sørensen

⁴ Stokesbury et al. 2011. Estimating mortality of Atlantic bluefin tuna (*Thunnus thynnus*) in an experimental recreational catch-and-release fishery. *Biological Conservation* 144 (2011) 2684–2691